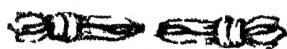

૭૮૬

ઈસ્લામ કા ચાંદ.

છપાનેવાલે

કાગઝી મહમુદ એન્ડ એમ, બુકસેલર્સ
એન્ડ પબ્લિશર્સ.

ટાવર રોડ અલાયેડી બાળી કે સામે-મુરત.

૨૧ બરાનપુરી બાગળ બાજવાલી પોલામે વાંકે

શ્રી “અનાવિલ બંધુ” પ્રેસમે

ગોવિંદજી હાદ્દાભાઈ નાયકને છાપા.

કીમત સિફ ચાર આને.

ગુજરાતી કૌપીયાર્થ-સંગ્રહ નવ આગરેવાલેકી કન્વાલી

જનામે ધરકી આનિશ ફીયાની : દેખતે જાઓ.

૧-ધ-હી હસરતકી હય થે મેહરખાની દેખતે જાઓ.

છુપી હય હીલમે' હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.

મુઆલે સોઝે ખમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.

ભડક ઉઠી હય શમ્મે જાંદગાની દેખતે જાઓ.

૨-સુના હય જાન લેનેમે' બડે મુશ્તાક હો તુમતો.

મગર થે બેરખી કયસી થે આખીર કયા હુવા તુમકો.

હમે આખીર અબસ બીમારસે આંખે ચુગતે હો.

ઉધર મું ફેર કર કયા અજ્ઞ કરતે હો ધધર દેખો.

૩-મેરી ગરદન થે ખંજરકી રવાની દેખતે જાઓ.

અખા તુહી વહાં લીલલાહ જા ઔર જાંકે યું કેહદે.

મરીઝે હીજકી પુરકતકે હાથોં ગૈર દાલત હય.

જોયે કુછ આ રહં હંય સાંસ હંય મેહમાન હમ ભરકે.

ચુરેરે હુસ્નકા સદકા ચલાજાતા હય દુન્યાસે.

૪-કીસીકી ખાકમે' મીલતી જવાની દેખતે જાઓ.

અખાં તક બી ન ખોલીથી કે તુમ આજુદાં હોતેહો.

શીકાયત કી ન ગો મોકે બહોત આયે શીકાયતકે.

મેરે અલફાઝ હીલમે આપકે નશ્તરસે થું જાતે.

સુને જાતે નથે તુમસે મેરે હીન રાતકે શીકવે.

કફન સરકાવ મેરી : બદ અખાની દેખતે જાઓ.

૫-સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય થે એક મુઝતર.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૫૦૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ દર્શનામહુ ૨૫૬

વિષય

કયામત કયું ન હો, જાઓ કયામતકા હમ યે મનઝર
ખયા હોને તો દો ફીર દેખીએ હંગામએ મેહશર
વોહ ઉઠા ઔર આતમ ખાખરી દીદાર સે અત મર
અબ ઉઠા ચાહતી હય લાશેફની જેખતે બાઓ.

~~નર્મ કલ્વાલ-જવરાવાલા~~

જીસને દીયા હય દર્દ દીલ ઉસકા ખુદા લલા કરે.
આશીક ના મુરાદકો લાગીમ હય યે દુઆ કરે.
ખારે અલમ ઉઠાએ હમ રીકવા ન લખયે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઈ જફા કરે.
ગૈરાંયે મેરે સામને લુત્ફ કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ ખાતનાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉદ્દતમે તેરી ઓ સનમ ખાતાહું કીબલા રૂ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરે.
રાતકો બઝમે ગૈરમે જલ્વા ફીરાજ કૌન થા.
આપકે ઐસે ઐશમે આગ લગે ખુદા કરે.
વાદા કીયાથા કૌનસા આપને આજતક વફા
કૈસે યકીન પ્રીર કોઈ આપકી ખાતકા કરે.
ધરકે બુતાંમે જખન કી કાશીશે હમને કી બહોત
પેહલુમે જીસકે દીલ ન હો ફીર વો ગરીબ કયા કરે.

કહીં મુલી ન ચળવાદે

નહી અચ્છા તેરા યકબારબી રૂપોશ હોબના
કહીં રૂવા ન કર હાલે મૈરા મદહોશ હોબના

તુઝે તેરી કસમ તુહી ખતા કે અપ્પ કયું કર હો
 મેરા તુજપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોખના.
 અમાને મેં અનલ હકકી સદા ફીર કયું ન ગુંજ ઉકે
 કહીં સુલી ન ચળવા ટે મેરા પુરજોશ હોખના.
 અરે ઓ સંગદીલ તુજકો કબીં યે મામ કરદેમા
 તેરા જુલ્મો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોખના
 અઝર હસ ખુતસે મીલના આહે તો પેહલે અનલસે મીલ
 “નિઝામી” કુછ નહિં દુરવાર હમ આગોશ હોખનાં

જવરાવાલા ગઝલ-કબીલા અલાદીયા

ખવાખને ખનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
 હર ખ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
 શોહરત હય વો આજ અપના દીદાર દીખાયેંગે.
 ઇસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
 કયા રક્મે મોહખત હય હોતેહી શમા રૌશન,
 જલતા હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
 થેહ હાલ હુઆ અપના ઇસ જુલ્ફકે સૌદોમે,
 કેહતા હય કોઈ મજનુ કોઈ હમે દીવાના
 મંચ દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
 તુ શુલ્હ હય તો મેં ખુલખુલ તુ શમા મેં પરવાના
 સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હય પ્રીદા “સૂફી”
 કીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના,

કવવાલ ઇંદોરવાલે અદલાદીન

દીલે નાદાં જો મટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
 સખખ થે હય કે બચપન હીસે અરમાનોમેં પલતા હય
 તેરે કુચમે તેરે ચાહને વાલોકી થે ગત હય
 કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકા દમ નીકલતા હય
 જવાની મર્ગ હય પ્યારે ન દેખા જાયગા તુમસે
 દુપદા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
 મેરી તકદીર બદલી તુમ જી બદલે ફીર ગયે સારે
 સમજતા થા જમાના જોકહી કરવટ બદલતા હય
 મુજે બચપનસે ઉલપ્ત અબરુએ જાનાસે હય 'મન્જર'
 સીપાહી આદમી તલવાર કે સાથે મે પલતા હય
 આગરેવાલે કવવાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન
 મકતલમેં વો તો આગે ખંજર બદલ બદલ કર
 ચારખ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર
 અયે શોકે સીજદા તેરી કરતે હંય આઝમાઈશ
 વો આસતાંકા અપને પત્થર બદલ બદલ કર
 મનજુરે ઈમતેહાં હે કીસ સખત જાંકા ચારખ
 મકતલ મેં દેખતે હૈં તેવર બદલ બદલ કર
 કાબેમેં બુતકદમેં આંખોમેં દીલમેં જાંમેં
 જલવા દીખા રહા હૈં ઘર ઘર બદલ બદલ કર
 લગતે હંય જાકે બાહીર થે શેખ ઔર બરેદાન
 પીતે હંય મય કદમેં સાગીર બદલ બદલ કર

અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખતસીર હયે
મુજસે મીલા હય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર-કુચએ યારમેં કલ જાકે પુકારા મંચ ને

બેચને આયા હું દીલ હય કોઈ લેનેવાલા
દીલકરોશીકી સદા સુનકે વો ધરસે નીકલા
દીલ મેરા દેખ કે વો દુશ્મને ઈમાં ભોલા

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન.

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઈલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે મકસુદકા પતા
સરતા કદમ હું દરદમેં સરહૈ દવા નહીં
તેરે સીવા તબીબ કોઈ દુસરા નહીં
મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવા કીસીસે મેરી ઇલતેજા નહીં
લન્તરાની સારી ભુલા જબ મુજે યાદ આ ગયા
મંચને વકતે કલ કાતીલસે જુકા કર સર કહા

તુ અપની ધુનરે અપની ધુન.

નઇ-ગઝલ-કબાલી.

ફાન ફુલા નેહાલે જિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હય અબ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસ્કી કબ્ર હય છુસ્કો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હય મીટ મીટા કર યે નિશાની દેખતે જાઓ,

હમે આખીર મેરી ખાલી પે આએ હો તો ઠેરાલી,
 કે છુટતી હય બહારે ઝાંઢગાની દેખતે જાઓ.
 હય ઉન્વાને મહોખતસે મેરી રૂઢાડે ગમ હરમે,
 કિતાબે ઇશકમે મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
 હમે ગુલગસ્ત હુકરાઓ ન કુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
 જવાનાને ચમન કી બી જવાની દેખતે જાઓ.
 પળે હંચ કુસ્તએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્કતમે,
 “શહીદાને વફા” કી બે ઝખાની દેખતે જાઓ.
 ગીરી હંચ ખુન સે ગીલકારીયાં દીવારે ઝીંઘપર
 અસીરાને ખુન કી ગુલ ફીયાની દેખતે જાઓ.
 મેરીજાં મું ન ફેરા હાલે ગમખી એક નઝર દેખો.
 મેરી આંખોં સે અશકોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
 દીલો સાખો સુકું તો એક નઝરમે તુરફો દે ખેઠે.
 રહી હય અબ ફક્ત એક જાન જાની દેખતે જાઓ.
 દીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હંચ મેહરીલમે
 મેરે જાંખાઝ આશીકકી નિશાની દેખતે જાઓ.
 ખજાએ સાવનો ખાધું કે મેરે દીલદએ તરસે
 મેરીજાં ગમમે અશકોંકી રવાની દેખતે જાઓ.
 સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાબે “તુશ” સુન્નેકો
 “સીરાજે” ઝાર કી શીર્સી ખયાની દેખતે જાઓ.
 ગઝલ.

ઝરા સી ખાત પર આમાદએ તકરાર હો જાના

બીજાના રૂઠના લગ્નના ગલેના હાર હો જાના,
 સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીનકે ચાર હો જાના.
 ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાન,
 અલી તો સેંકડો કળીયાં ઉઠાની હોંગી કુરકત મે.
 કોઇ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્તે ચાર હો જાના,
 વફા કા નામ બદ હોગા ન હમસે હારના અય દીલ.
 રહે ઉદ્ધત મેં મીટના ખાકે કુએ ચાર હો જાના,
 કીસી દીન ના કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
 મુકદ્દર મેં અગર લીજખા હય વસ્તે ચાર હો જાના,
 નઇ બઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જબ વજત પડા તબ કોઇ નહિ
 સબ દોસ્ત યહાં હંચ મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઇ નહિ
 વો બાગ જો થા કુલોંસે ભરા ઉઠલાતી હુઇ ફિરતીથી સબા
 અબ સુબુહો શુલકા ઝીક હય કયા ખાક ઉડતી હય ઇસબ કોઇ નહિ
 હર એક નુમાઇશ કો દેખા, અપકી જો પલક તો કુચ્છ ભી નથા
 હસ્તીએ હુબાબે બહરે પૂના ઇસદમ કા ભરોસા કોઇ નહિ
 કતાલે જહાં માશુક જો થે, સુને હૈં પડે મર્કદ ઉન્કે
 જબ ચાહને વાલે લાખોં થે અબ રાને વાલા કોઇ નહિ
 અપને તો મહાં બેગાને હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
 દુનિયા હય દોરંગી મતલબકી બે ગર્જ કિસીકા કોઇ નહિ
 વો જાહો હશમ જમશેદ કહાં ફિરકી વો ઇબ્તો શાન કહાં
 મીલતા હી નહિ અબ ઉન્કા નીશાં અબ પુછને વાલા કોઇ નહિ

અળ પાસ હમારે પૈસા થા તળ દોસ્ત હમારે લાખોં વે
અળ વક્ત પળા હય મુશ્કીલ કા હુનિયા મેં હમારા કોઈ નહિ
અળ શીકવા કહાંકા કેસા ગીલા હોતા હે વોહી મંજુરે ખુદા
અપના તો ખુદા બસ હાશીજ હય બીગળીમેં કિસીકા કોઈ નહિ
નઈ ગઝલ.

૨ તળ મઝા હય વસ્ત કા હલ્લા લી હો. ઓર ખીરલી
આપ લી પેહલુ મેં હોં ઓર આપકી હમશીર લી.
કરદીયા હય મુશ્કીસો. ફલ્લાસ એક માશુમને,
લે ગયા ઝાલીમ પતેલી બી મેરી કફગીર લી.
આપ કયા સમજે હુવે હંચ હમમેં કર કાલુંગા ખાક
શેખ સદુલી મેરે બસ મેં હંચ કલ્લા પીરલી
ઠંડે દીલસે બોસએ આરિઝ અમર દે દીજીયે
સમર સીમલે કી કરાઉં લે ચલુ કશમીરલી.
જુસ્તજુ ઈશ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંચ
ગર્મ પેહલુ લી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરલી
એક હમ હંચ ખુન પાની એક હમને કર દીયા
એક હુશમન હય કલી કુટી નહિ નકસીર લી
બોસએ આરિઝ લીયા હમને તો બોલે હાય હાય
ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરલી
રફતારે-ચાર-મેં — આગેવાલે-નઈ-કંવાલી
દીખાને કે લીયે અખમે દીલે રંજુર લાયા હું
બરાએ નઝરે બાના બોસએ અંજુર લાયા હું

જાગલ હીસે તમજાએ વીચાલે દુર લાયા હું
 મય કીતની દુરસે એક ચીઝ કીતની દુર લાયા હું
 થકીને મારેકતકા અપને હીલમેં તુર લાયા હું
 અધેરી કાઠળીમેં એક ચીરાજે તુર લાયા હું
 મેરે અખખમે પે અકસો દુરને આરીઝ ડાલકર બોલે
 કે મેં તેરે લીએ યે મરહમેં કાફૂર લાયા હું
 અનલહક ઇસ લીએ “મુશતાક” કેહ બચઠા હું ઉલફતમેં
 કે મંચ મુમેં ઝબાને હબરતે મનસુર લાયા હું
 નઈ-ગઝલ જાવરેવાલા અહીટીયા.

હમેં ઘોઠા નદે સાકી વો પયમાને મેં રખખી હય,
 વો રખખી હય વો રખખી હય વો પયમાનેમેં રખખી હય
 અલી દેદે અલી દેદે વો પયમાનેમેં રખખી હય,
 જો કલ જન્નતમેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખખી હય
 ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગેં તો કહેદુંગા
 કે એક ચીલુકે બહલે બાન મયખાનેમેં રખખી હય
 સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરખાર હો બાના,
 યે ખુબી તો ખુદાને સીફ પરવાને મેં રખખી હય,
 જો ખીચ જાઓ તો જો તલવાર આલમ કતલ હો જાઓ
 બળી શય હય મજર અશુર કે દાને મેં રખખી હય
 જુસે કલ હઝમેં સારી ખુદાઈ માંગતી હોગી
 ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખખી હય
 મએ ગુલરંગકા “મુશતાક” કયા અન્હા મુકદ્દર હય
 કે હાથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખખી હય

ચંદ અશઆર.

નઝરભી સાથ તારીકીમેં અપના છોળ દેતી હય,
 સીયાહ કાચી મુનઁવર દીલકા શીશા તોળ દેતી હય
 ચે હાતીપૂ ગેબસે હમકે નીલા દીન રાત દેતા હય
 સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય

નીકલ કર આંસુ કેહતે હંય હમારી ચરમે ગીરયાંસે
 કે તારીકીમેં સાચાભી બુદા રહેતા હય ઇન્સાંસે

ઇન્સાં મલત સમજતે હંય તૌકીર બરકે સાથ,
 ઇઝત બશરકે હોતી હંય ઇદમે હુનરકે સાથ;

હૌલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
 ઇઝતકા બઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખાર હોતા હય;
 નીકલ જાતી હય જબ ખુશખુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

બશરકે આહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
 કે એક દીન કામ ચે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

હંસ બોલ ખુશ રહા કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોઆ નપા કીસીસે

ખાશ દર આલમ ઝ હર ચક હોશીયાર
ભયે શુભ શુભભાશે ભયે ખાર; ખાર,

નઈ ગઝલ.

મઆલે-સોઝે અમહાએ નિહાની દેખતે બઝો
લાજક ઉઠી હય શમ્મે ઝિન્દગાની દેખતે બઝો
મંધર ભી આવો ઔર યે કપ્રે પ્રાની દેખતે બઝો
તુમ અપને મરને વાલેકી નિશાની દેખતે બઝો
ઉધર મું ફેર કર કયું ઝિન્દ કરતે હો મંધર દેખો
મેરી ગરદન પે ખંજર કી રવાની દેખતે બઝો
સુને બતે નથે તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
કપ્રન સરકાવ મેરી બદ ઝખાની દેખતે બઝો
અલી કયા હય કીસી દીન રંગ લાએગી યે ખામોશી
ઝખાને હાલકી બદ્દ ખયાની દેખતે બઝો
શુરે હુસ્નકા સદકા કોઈ બતા હય દુન્યાસે
કિસીકી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે બઝો
વો ઉઠ્ઠા ચોરે માતમ આખરી હીદારે મય્યત હય
અબ ઉઠ્ઠા ચાહતી હય લાશે પ્રાની દેખતે બઝો

નધ-ગઝલ.

કળ સમાતા જલવએ શમસો કમર આંખોમે હે
 પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગર આંખોમે હે
 દેખલે ઈન હો ઘરોમે દેખને વાલે ઉનહો
 એક ધર હે ઇનકા હીલમે એક ધર આંખોમે હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખા હે ચે સખ અપના કમુર
 હે વો યું હીલમે નિહાં જેસે નઝર આંખોમે હે

નધ-ગઝલ.

માહમદ પે લુતફે ખુદા હો રહા હે
 કે ઉમ્મતતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હે
 ચલાહું તસવુર મેં તોખા ફી બનીબ
 ખીયાલે નખી રહનુમા હો રહા હે
 કહીં કુળ સકતી હે ઉમ્મતકી કિશતી
 કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
 ઉઠે મીમે એહમદ કા પરદા તો દેખું
 કે પદ્મે દર પદ્મ કયા હો રહા હે
 ચમકતે હૈં સીને મેં દાગે મુહબ્બત
 ચે શુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
 શુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
 મહોમદસે વાદા વફા હો રહા હે
 વુ વો દેનેવાલા કે રઝઝાક મુતલક
 તેરે દરસે સખ કુચ અતા હો રહા હે

મેં ઉસ પ્રખેં યુસુપ્રકા ચમકા હું “તાહેર”

— ખુદા અસરે ખુદ મુખતીલા હો રકા હૈ
નઈ-ગઝલ.

કહાં હૈ રૈહમતે હક કા ખઝાના દેખનેવાલે
લખાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મૌલા મેરી કીશતી લંવરમેં હુમ જાતી હય
લગાદે પાર બેળેકા શકીના દેખનેવાલે
દીખાતા હય કીસે રીઠવાં પ્રીઝા ગુલઝારે જન્નતકી
ન દેખેંગે કલી દસ્તે મદીના દેખનેવાલે
અગર વો દેખતે મોહરે નુખુવત લોટ હો જાતે
જેથે મોહરે સુલેમાં કા નગીના દેખનેવાલે
તમન્ના હય ચેહી દીલકી મીલેં તો ચુમલુ આંખેં
કહે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉન્હેં અય મોમીનો કુચ્છ ઇતરે જન્નતકી
મોજત્તર થે મોહિંમદકા પસીના દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાંકો
બળે ખુશ બખતહેં “તાહેર” મદીના દેખનેવાલે

નઈ-ગઝલ.

હય દલીલેં કુલ્લો નફસીન સખ ફના હો જાએંગે
હમબી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાએંગે
કબ્હી તક સાથ દેંગે દોસ્તાને બેરીયા

હાથકર મિટ્ટિમાં સળ આરે બુદા હો જાએંગે
 હાથ ખાલી જાએંગે દુનીયાસે દોલત ઢોળકર
 માલકે માલીક અઝીઝો આકરૂણા હો જાએંગે
 હો ગયે આલાહસે મા બાપતો મર કર બુદા
 ખુલદમે અય મોમીનો સળ એક જા હો જાએંગે
 જીતેજી કુચ્છ કામ કરલો આખેરત કા ગાપ્રીલો
 મરતે હમ બેકાર સારે હસ્તોપા હો જાએંગે
 પહેલવાં કયા કર રહે હું જીરમ કે આજ્ઞા પે નાજ
 કબ્રમે કીજે મકેજેકી ગીજા હો જાએંગે
 દેખકર મરકદમે “તાહેર” સરવરે હાંકા જમાલ
 આશીકે જાંબાજ કદમેાં પર ફીદા હો જાએંગે

નઈ-ગઝલ.

વો નીચાને કુદ્ર મીટા ગયો બખુદા ખુદાસે મીલા જયો
 ચે કીયા ખુદાકે હબીબને કે ખુતોંકો કલમા પજા ગયો
 રહે કુદ્ર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયો
 હમે ઈસ ડગર પે ચલા ગયો કે હરએક બલાસે બચા ગયો
 મુઝે યુ ગુનાહોપે નાજ હય કરમ ઉનકા મેહરમે રાજ હૈ
 મેરે પરદા પોશ હય મુસ્તુફા જો બદોંકે એમ છુપા ગયો
 મેં ફસાયા મેહરે ગુનાહમે લીઆ મુજકો અપની પનાહમે
 જીને ખલક કેહતી હૈ નાખુદા વોહી બેગા પાર લગા ગયો
 કલી રોતે રોતે જો સોગયા તો નજારા આપકા હો ગયા
 મુજે ખવાબમે નજર આ ગયો મેરે સોતે ભાગ જગા ગયો

ઉઠે માત પરદે હીજાળકે બળદે પાયે શોક જમાળ કે
 હુઈ ખાતે રાઝો નિવાઝકી ને હુઝુર પેશે ખુદા ગચ્છે
 ચે ખીવાલ થા જીને રાઝો થાબ હમે હાંજી હાંજી કહેંગે સખ
 વો નખીકે રાઝચે પાકપર ગચ્છે ઈસ ગરજસે તો કયા ગચ્છે
 ને ફીરાકે શાહમે ખુલ ગચ્છે તો ખુનાહ સખ ચહીં ખુલ ગચ્છે
 બચા ખુને દીલ ઉસે પી ગચ્છે રહા લખતે દીલ ઉસે ખા ગચ્છે
 તેરે બાદ “તાહીરે” નાત ખવાં ચે કહેંગે લોખ જહાં તહાં
 વો કલામ લીખખા હમ નાતમે કે જહાં મેં ખુમ મચા ગચ્છે
 નઈ-ગઝલ.

બ રહાહું ઉનકે કદમેં પર મચલનેકે લીચે
 હસરતેં દીલમેં તળપતી હય નીકલનેકે લીચે
 ખીસ્તરે ગમસે ઉઠા લીજે મરીજે હીજકો
 ચા નખી મજખુર હું કરવટ બદલનેકે લીચે
 ચા મોહોમદ નફસે શેતાંસે બચા લીજે મુઝે
 મુસતર્હદ હય અઝહહા બનકર નીગલનેકે લીચે
 ખારો ખસસે પાક રહેતી હય શરીઅતકી સળક
 કયા મીલા હય સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીચે
 મરતે હમ તક બી રહા ખુજહલ હુશમન આપકા
 આપ દોઝખમેં ગયા કમબખત જલનેકે લીચે
 સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો ચહાં અચ સર કરો
 મુસ્તઈદ હય વાં ફરીરતે સર કુચલનેકે લીચે
 કરલે ને કરના હય ગાફીલ મોત હય સરપર ખળી

સુખ સુખરી શામ આઈ દીન હય દલનેકે લીયે
 યે ન છેળેગી કીસીકે। હમ નીકાલેગી જરૂર
 હય અજલકા હાવ એક દીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે ચાર હમ હમ ચલ દીયે સુખે અહમ
 રહે ગયા “તાહેર” કહે અફસોસ મલને કે લીયે

નઈ-ગઝલ.

યાનબી આપકી પુરકત તો ગવારાહી નહીં
 કોઈ તુમસા મુઝે દુનીયામે પીયારા હી નહીં
 આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મોલા
 હું શુનેહવાર કહીં મેરા શુઝારા હી નહીં
 આસરા હૈ તો ફક્ત અપને ખુદાકા હી મૂજે
 અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામે સહારાહી નહીં
 હુસ્ને યુસુફમે બી હૈ હુસ્ને મોહોમ્મદ ખ્યારા
 કોઈ ઇંસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિં
 હૈ મરીઝોને મોહમ્મદપે ખુદાકી રેહમત
 વો દીયા દરદ કે જીસ દર્દકા આરાહી નહીં
 હૈં બહોત આપકી કુરકતમે પરશાં ખાતર
 એક ફકત ગમસે ખુરા હાલ હમારાહી નહીં
 ફેરલી સાફ અઝીઝોને નીમાહે “તાહેર”
 હમતો સખકે હૈં મગર કોઈ હમારાહી નહીં

નઈ-ગઝલ ઈસાખાન નશતર.

બળે આરામસે કટતી હય અય દિલ જિંદગી ઉનકી
 મોયરસર હો ગઈ હય જીતેજી ઇનકો ગલી ઉનકી

અંદાસે નાજસે અંદાજસે દિલ લે રહે હંચ વે
 કયામત હું કે એક એક ખાત હય બહુ લરી ઉનકી
 તકયતા થા મેરા દિલ માહીયે જે આખકી સુરત
 તસલી હો ગઈ કયા કયા જે સુરત દેખલી ઉનકી
 અખર દસ્તીકા સૌદા હમ નહીં કરતે નહીં કરતે
 વો જોસા દે ન દે મુઝકો ચે દીલ ઉનકા ખુશી ઉનકી
 શખે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી ઢબસે
 ઉનહોં કે સામને તસ્વીર મૈને ચૂમ લી ઉનકી
 ફિદા હંચ ઉસ શહે ખુશાં પે ખુશીદો કમર દોનોં
 વો પેહરા શખકો દે દિનકો કરે ચે ચૌકસી ઉનકી
 દમી નઝઝારા દિલમેં એક “નશતર” સા ખટકતા હય
 ગઝબ ઢાતી હય કયા એક ચરમે સુરમગી ઉનકી

નજ-ગઝલ ઇશાખાન નશતર.

ઇતના કહું મૈં ઉનસે ચે કયા મેરી તાબ હય
 આલિમ ચે તુઝમેં જુલમ કી આદત ખરામ હય
 ચે અઝે મુદ્દઆપે કિસીકા જવાબ હય
 ચે તો બડા ગુનાહ હય કખીરા અઝાબ હય
 તુમકો બરોઝે હશ્ર લી પહેજાન હી લિયા
 તુમહી કહો કે કયલા મેરા ઇન્તિખાબ હય
 ઇશકે વિસાલમેં મુઝે ઇતની અખર નહીં
 વો ઉઝર કર રહે હંચ તખીયત ખરાબ હય
 હોશો હવાસ કા હૈ ઠિકાના ન : અકલ કા
 લયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરામ હય

મેરા ખ્યાલભી હૈ ખ્યાલી પુલાવ કયા
 સોચી જો કોઈ ખાત કહા દિલને ખ્યાલ હય
 હુરોંકા નાજ હાય મઝબ ઉપરે અલઅમાં
 સુન્નતભી આશિકોંકે લિયે એક અઝાબ હય
 રહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહર વો શાક
 છુપતા ભી હૈ વો મુઝસે ચે કયસા હિજાબ હય
 કયા હુત્ક આ રહા હય શબે વસ્લ અય નસીબ
 પહેલુમેં વો હંચ હાથમેં જામે શરાબ હય
 જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
 અય શેખ પારસા તેરી નિયત ખરાબ હય
 જયજી હો ખાત વયસા હી કેહતા હૈ મુંહ બ મુંહ
 “નશતર” જમાને ભરમેં યુંહી તો ખરાબ હય

નઈ-મઝલ ઈસાખાન નશતર.

હય ચે કમાલે ઇશક અગર દિલરૂખા મિલે.
 મેઅરાબ મેં ખુદાસે રસુલે ખુદા મિલે.
 ઉનકો તલાશ હય કે ઉદુકા પતા મિલે.
 મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી કયા મિલે.
 હમ કેહ રહે હૈં લાઇયે દિલ દીલ્લયે હમ.
 વો કેહ રહે હૈં તુમસે હમારી ગલા મિલે.
 માહુમ હય કમર તો દહન લા નશાં નહી
 એક ચીઝ હો તો ઉમ્મકા જહાં મેં પતા મિલે.
 કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે હુઝે.
 હમદદં હમ ખિયાલ કોઈ આશના મિલે.

કરતે નહીં હૈં જોકલી બિસમિલપે ઇકતકા,
અળ ફીક ઉનકો યે હય કોઇ આસરા મિલે.
મેં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરે.
વો મુઝસે કેહ રહે હૈં કે તુઝસે બલા મિલે.
મિલનેકા કયા મઝા હૈં જો દો ચાર સાથ હો,
જળ હુતક હૈં કે કોઇ અકેલા ઝરા મિલે.
મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
પરવર દિમાર રોઝ હમે દિલ નયા મિલે.
અગીયાર ઉનકો ગોદમે લેકર ગયા ન હો.
નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
કેહતે હય અર્જે વરલ પર વો કાટ કર ઝખાં.
અયસે ગુનાહગારકો અયસી સજા મિલે.
મુરકીલ નહિં હૈં જોએ 'હુએ દિલકા હુંદના
“નશતર” અઝર તલાશ કરે તો ખુદા મિલે.
“નશતર” અબ ઇસ તલાશમે ફિરતે હૈં રાત દિન
મિસરા મિલે રદીફ મિલે કાફીયા મિલે.

નંદ-ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી જોક બન્દ પયમાનેમેથી
કયા અદાએ દીલરૂબા વલ્લાહ મયખાનેમેથી
વહેયતે મજનુ જો દેખી રોકે લયલાને કહા
ખાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેર દીવાનેમેથી
તેરે જલતે હી હુઆ અયે શમ્મ પરવાનેકા ખુન
ખાત કયા ઇસ દીલજલેકી તેરે જલજલનેમેથી

હોતેહી ઢોચાર ઉનસે દીલકો અપને ખો દીયા
 કયા કરીશ થીવો કરીશ ને આંખ લલખનેમેથી
 અપને કુદરતકે કરિશમે ચે દીખાને ચે ઉસે
 તો ઝલીખા વના કયા યુસુક કે બય આનેમેથી
 કર રહી હૈ કીસલીચે અટખેલીયાં ખાંદ સહર
 મહેવ કયા શખ ભર કીસીકી અલ્દઃસુલજાનેમેથી
 રક્તા રક્તા સારી દુન્યા બસ ગઈ બકર વહાં
 કૌનસી અયસી કશિશ અચે “ફત્હે” વીરાનેમેથી

નંદ-ગઝલ.

રાહે હક હમકો દીખાઈ અહેમદે મુખતારને
 બહેરે અહમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
 મહેવે હયરત કર રખા હૈ અબકો ઇસ ઇસ્રારને
 તુરપર ખીજલી ગીરાઈ કયું જમાલે યારને
 રાહે હકકો કૌન અમઝા હૈ લલા ઉનકે સીવા
 હક સમજનેકા ને સમજ સૈયદે અબરારને
 ગૈરકો હરગીઝ ન પુજે કૌમસે ચેહ થા ખિતાબ
 બહેરે બરમે ખલખલી ડાલી હૈ ઇસ લલકારને
 બહેરે અહમતમે જોથી ગરકાબ મખલુકે ખુદા
 ઉસકો અહમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
 અખતો બલુગા મદીનેકો મૈ “સાબિર” દેખના
 યાદ પ્રમાયા હૈ મુજકો અહેમદે મુખતારને

નંદ-ગઝલ-ગાલિખ.

દોસ્ત ગમ ખવારી મેં મેરી સઘ ફરમાએંગે કયા.

જેમ કે ભરને તલક નાખુન ન બળદાએંગે કયા
 બે નીયાઝી હાલે ગુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
 હમ કહેંગે હાલે દિલ ઔર આપ ફરમાએંગે કયા
 હઝરતે નાસેહ ગરૂઆવે દિલ્લો દિલ ફર્શરાહ
 કોઈ મુઝકો યે તો સમજા દો કે સમજાએંગે કયા
 આજ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
 ઉઝ મેરે કતલ કરને મેં વો કયા અબ લાએંગે
 ગર કીયા નાસેહ ને હમકો કેદ અચ્છા યું સહી
 યે જુનુને ઇશકે અન્દાઝ છુટ જાએંગે કયા
 ખાનાઝાદે ગુલ્શ હંચ ઝખ્ખરસે ભાગેંગે કયા
 હંચ ગીરીપ્રતારે બક્ષા ઝીન્દાસે જલરાએંગે કીયું
 હંચ અબ ઇસ માઅમુરમેં પ્રહેતે ગમે ઉદ્દત અસદ
 હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાએંગે કયા

નઘ-ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા કયા હય
 આખીર ઇસ હર્દકી દવા કયા હય
 હમ હંચ મુશ્તાક ઔર વેઃ બેઝાર
 યા ઇલાહી યે માંજરા કયા હય
 મેં બી મું મેં જમાન રખતા હું
 કાશ પુછો કે મુહુઆ કયા હય
 જબકે તુજ ખીન નહિં કોઈ મૌજુદ
 ફીર યે હંગામા યા ખુદા કયા હય
 યે પરી ચેહરા લોગ કયસે હંચ

ગમ ઝળો ઇશ વળો અદા કયા હય
 શીકને જુલ્લે અંબહી કયું હય
 નીગહે અશમે સુરમાસા કયા હય
 અળ ઝળો શુભ કહાંસે આગ્યે હંય
 પર કયા ચીઝ હય હુમા કયા હય
 હુમકો ઈન્સે વફાકી હય ઉમ્મીદ
 જો નહિં જાનતે વફા કયા હય
 હાં લલા કર તેરા લલા હોગા
 ઔર દરવેશકી સદા કયા હય
 મયને માના કે કુછ નહિં “ગાલિબ”
 મુક્ત હાથ આગ્યે તો પુરા કયા હય

નઇ-ગઝલ બાલિખ.

ઇન્ને મરિયમ હુવા કરે કોઇ
 મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઇ
 શરા વ આઈન પર મદાર સહી
 અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઇ
 ચાલ જયસે કળી કમાંકા તીર
 દીલમે અયસે કે જા કરે કોઇ
 ખાન પર વાં ઝખાન કટતી હય
 વો કહેં ઔર સુના કરે કોઇ
 બક રહાહું જીનું મેં કયા કયા કુછ
 કુછ ન સમજે ખુદા કરે કોઇ
 ન સુનો ગર પુરા કહેં કોઇ

ન કહો મર ખુરા કરે કોઈ
 રોકલો મર ગલત ચલે કોઈ
 બખ્શ દો મર ખતા કરે કોઈ
 કોન હંચ જો નહિ હંચ હાજત મંદ
 કીસ્કી હાજત રવા કરે કોઈ
 કયા કીયા ખીજને સીકન્દરસે
 અબ કીસે રહેનુંમા કરે કોઈ
 જબ તવકકોહી ઉઠ ખજ "ગાલિબ"
 કયું કીસીકા ગીલા કરે કોઈ

નંદ ગઝલ.

ખલાયે જુદે જનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
 ખલાયે કોન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે
 હસે કયા કમથા વો જો ખબર કયું પુછતા કીરતા
 દીલે શુભ શુરતાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
 ન લેતા કોઈ સોદા મોલ ખાજારે મોહબતકા
 મગર કુછ જાન અપની ખેચનર લેતે તો હમ લેતે
 કોઈ કયા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજતા
 જો બદલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
 જો હોતા હમસે હમ ખીસતરખતા કીર તેરા કયા જાતા
 તહપ કર કરવટે દીન રાત મર લેતે તો હમ લેતે
 ન હોતા કોઈ મીજત કય તેરી શમશીર કા હરગીઝ
 ચે એહસાં સરખે અબ બેદાદમર લેતે તો હમ લેતે
 લગાયાજામ હોટોસે જો ઉસને હમકો રશક આયા

કે બોલા ઉઠે લખકા અથે “ઝર” લેતે તો હમ લેતે

નઈ-મઝલ.

પસે મર્ગ મેરે મવારપર જો દીયા કીસીને જલાદીયા
 ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે ખુઝાદીયા
 દમેં ચુસલ્લે મેરે પેશ્તર કહા હમદમેની ચે સોંચકર
 કહી જાયે ઉસકા નજી દહલ મેરી લાય પરસે હટાદીયા
 મુઝે દક્કન કર ચુકો જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસે કે ઐ પરી
 વો જો તેરા આશીકે ઝારયા તહે ખાક ઉસકો દબાદીયા
 અલી આંખ ઝપકીથી એક પલ કહા ફીરયે જીને ઉઠકે ચલ
 દીલે બેકરારને આહ પીર મુઝે ચુટકી લેકે જગા દીયા
 કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શૌકે આશીકે ઝારકા
 વહી ખતકો આગમે ડાલકર કહા કહીયો ખતકો જલાદીયા
 કહા આને દીલે ન ગૈરકો કહા હમ ખુલાયેંગે શૌકસે
 તુમે રશક હોતો ન આવ તુમ ચેહી કેહકે હમકો હટાદીયા
 અગર ઉરપે ખુલતા નઈતના તુ તો વો હોતા તુઝસે નતુંદખુ
 “ઝર” આહ તુને ચે કયા કીયા ઉસે ધરક અપના જતાદિયા

નઈ-મઝલ.

મઈ ચક બચક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
 કરૂં ગમ સીતમ કા મેં કયા બયાં મેરા ગમસે સીના ફિગાર હય
 ચે રિઆયા હિંદ તબાહ હુઈ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઈ
 જીસ દેખા હાકીમેં બખ્તને કહા ચેતો કાખીલે દાર હય. કરૂં
 ચે સિતમ કીસીનેલી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોંકો બેશુનાહ
 વલે કલમા ગોઝોંકી તર્ફસે અલી દીલમેં ઉનકે શુબાર હય. કરૂં

ન દબાયા એરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કદન ઉને
 કીયા કીસને યારો દદન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હય. કરૂં
 યેઝમાના વો હય ખુરા ફલક ચલો બચકે બચકે અલગ અલગ
 ન રફીક યહાં કીસીકા કોઈ ન કીસીકા યહાં કોઈ ચાર હય. કરૂં
 શબો રાજ પુલોંમે જો તુલે કયું ન ખારે ગમસે વો અબ ધુલે
 ગલે તોક પાવુંમે બેઠીયાં કહા શુલકે બદલેં યે હાર હય કરૂં
 યે શહેર દેહલી તો યા ચમન વલે સખ તરાંકા યા વાં અમન
 વો ખીતાબ ઉસકા જો મીટ ગયા ફીર અબ તો ઉજડા દીયાર હય કરૂં
 યેહ જો પેળ બોયે થે ફુલકે હે ધનમે અબ જો ફલ લગે
 જૈસે જૈસે હમને ગુનાહ કીયે યે ઉની ગુનાહોંકા ખાર હય. કરૂં
 પડી આકે જાનોંપે ઐસી બન કે નથે સખોંકે હુવે હરન
 છસે દેખતા હું પળા હુવા યે ગલેમેં અશકોંકે હાર હય. કરૂં
 છસે ગમ દીયા હય બરમલા હય ખુશીખી દીલકા વોહી ખુદા
 ઉસે હરબશર હય જાનતા કે ખીજાં કે ખીચ બહાર હય. કરૂં
 હય “બફર” લલા તુઝે કીસકા ડર તુ ખુદાકે પૂઝલપે કર નઝર
 તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયે કાર હય કરૂં

નઈ-ગઝલ

ખુદા જાને નિખાહોંમે ખુતોં કયા કામ કરતે હો
 નઝર છસ વક્ત તુમ કરતે હો કલે આમ કરતે હો
 જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હંચ
 જતા કર ઇશક અપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
 ખુદાઈમેં તુમારી હમ યહાં બેતાબ ફીરતે હંચ
 પજો વાં ખીરતરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો

ખુદા જાને કે હય મનજીર કીસસે મશવરા ઇસમે તઆમુલ તુમ જે સુનકર વસ્લકા પૈગામ કરતે હો
“ઝફર” ઉસ તંદબુસે બોસએ લખ માંગતે હો કયા મગર ઉસ પરદેમે કોઈ તલખે દુશનામ કરતે હો

નંઈ-ગઝલ.

ફીદા હોના ખુતોંપર મેહઝ નાદાનીકા તમગા હય ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તમગા હય મોહબ્બત ઉસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તમગા હય ન સમજો કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તમગા હય પરેશાં હોના સુંખુલકા હમેશા ખાકપર મેરી ખયાલે જીલ્દે જાનાકી પરેશાનીકા તમગા હય મોહબ્બતમે પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના સુકરર એક ચેલી અકલે દીવાનીકા તમગાં હય લગાઉં અય “ઝફર” કયુંકર ન લખપર મોહર ખામોશી કે મૈં હયરાં હું ઐર યે મેરી હયરાંનીકા તમગા હય

નંઈ-ગઝલ.

ડર ગયા હય જી તુમારી બેવફાઈ દેખકર અબ કીસીસે હન કરંગે આશનવાઈ દેખકર આશીકે દિલ ખુશ હુવા કે આમ તલવોં સે લગી ગૈર કે સીનેચે વો પાયે હીનાઈ દેખકર બોસએ ખાલે લખે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા જીતી મજબી કીસ તરાહસે ઉસને ખાઈ દેખકર અય “ઝફર” હય છરમસે દેખા રૂખે પુરશીદે ઝર્ક ચાર કે બાજુપે તાવીઝ તીલાઈ દેખકર

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈયાંકે કારન
 ગજરા ગુંથુંગી મય કલગી બનાઉંગી
 ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈયાંકે કારન
 કલી કલી ચુનકર, રખુંગી છાંબમેં
 બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈયાંકે કારન
 બાલમ મેરા હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
 હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી સૈયાંકે કારન
 લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
 ભેડ હાથોંકો મનાઉંગી સૈયાંકે કારન

રેસકી-હેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નંદ ગઝલ

ચલી હલટી હવા હીંદુસ્તાનમેં [૨] હોતે બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 જુના કયસા અમી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 જખસે રેસકી મહોબત હુધ-સર્વાસ તખસે તુટ ગઈ.
 રહના કયસા અમી યે જહાનમેં [૨] હુવા બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 માલ મીલકત જોથી હુમારી-અખ ઝો પરાઇ બન ગઇ
 અના પળા અખ મુફલીસ હાલમેં [૨] હુવા બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 રો રહી ઝોરત હય ઘરમેં બન્ધે લુખોંસે મરે.
 દાના ખાના ન હય અખ મકાનમેં [૨] હુવા બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 બરખાદ પુરા હો ચુક-મુફલીસ પુરા બન ગયા.
 ખાને ઝેર ન પહસા પાસમેં [૨] હુવા બરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 સતા રહા હય લાડવાલા-લે ડંડા કરતા તંગ લલા.

રહના કયસા અખી યે મકાનમેં [૨] ફુવા ખરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 દોસ્ત ખીરાદર જો હુમારે—હરદમ હતેયે જો સહારે
 અખતો આતા નહી કાઠ પાસમેં [૨] ફુવા ખરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 ખેરકે સામાન ઘરકા—ઘોડાં પે લગવા દીઆ
 પીને પાની ન લોટે મકાનમેં [૨] ફુવા ખરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 વીનમેં ઘોડ લગાતા—પ્લેસમેં હોતા ખડા
 વધે ખીચડીફ હો ગયે હાલમેં [૨] ફુવા ખરખાદ રેસકે મયદાનમેં
 મેરી તરહસે ભાધઓ—ખરખાદ કીતને હોગયે
 રહના આપખી ઉતકે ખ્યાલમેં [ ] ફુવા ખરખાદ રેસકે મયદાનમેં

નઈ-ગઝલ ડાવરે.

ઈલાહી ઈશકે મોહંમદ મેં દમ ફના હોવે,
 જખાં પે કલમા હો ઐર લખપે મુસ્તફા હોવે;
 મદીને પોંહયું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
 જુદા મંચ કુદ્રે સે હું મુઝ સે વો જુદા હોવે,
 ફીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી ચારખ,
 હુમારે દીલકા લી પુરા રહે મુદુઆ હોવે;
 તમામ ઉમ્રકો ગફલત મેં હમને ખોયા હૈ,
 કીચે હંચ જુર્મ ખહોત દેખેં કયા મઝા હોવે;
 તુમહેં જો યુસુફે મીસરી લી દેખે ગશ ખાચે,
 નકાખ ચહેરચે અન્વર સે જો જુદા હોવે;
 અખાને હાલ સે અખ “ડાવરે” ચેહી કહેતા હૈ,
 હય ખુશ નસીબ જો ઈસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ-કબાલી વહેશત.

જો બંદા હૈ તેરા ખુતોં કા નહિં હૈ
 જો શયદા ખુતોં કા હૈ તેરા નહિં હૈ;
 મલે ખાકે રોઝા શપ્પા પાચે લાખોં,
 મોહમંદ કા દર હૈ કલીમા નહિં હૈ,
 જહન્નમ મેં અથ દીલ જલ્લેમા વો બેશક;
 મોહમંદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હૈ,
 ખુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો ઇન્માં.
 વો કાફર હૈ બંદા ખુદા કા નહિં હૈ,
 સવાલી નહો બાકે “વહેશત” કીસી સે;
 દરે હક સે કયા તુઝકો મીલના નહિં હૈ.

નઈ-કબાલી ડાવરે.

બન મેરી ઉસ શહે કવનૈન પે કુરબાં હો બાય,
 અપની બખશીશ ક. ઇલાહી ચેહી સામાં હોં બાય.
 છતેજ પોંહચું મદીમે મેં ઇલાહી મંચ લી,
 ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો બાયે,
 પર તવા તુરે નખીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
 જુલ્મતોં દુરહોં રહે માહે દરખયાં હો બાય,
 દેખવેં તુમકો તો સુઆ લી ગીરે અશ ખાકર,
 કુચ્છ તકલુમ નકરે હાલ પરેશાં હો બાય,
 હુસ્ને યુસુફ લી તેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,

ચશ્મે બીના સે જો દેખે તુજે હયરાં હો જાય
 મુજકો લીલ્લાહ મદીને મેં ખુલા લીજો હુજુર,
 તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઇમાં હો જાય,
 “હાવરે” કા યહો ઇરાદા હૈ કે લીખે નઅતે નખી,
 શૈદા યે પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાય.

નઇ-કબ્વાલી હાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા તુમાઇ ઉસી કી હૈ,
 મળકા વહી ખુદા હૈ ખુદાઇ ઉમીદી હૈ,
 કયુંકર જયાં ખુજુનીએ શાને કરીમ હો,
 સન્ન્યા વહી હૈ એક જડાઇ ઉસીકી હૈ;
 જલવા હર એક રંજ મેં દેખા ઉસીકા હૈ.
 રંજત હર એક પુલને પાઇ ઉસી કી હૈ,
 શૌકે લકા ઉસીકા હૈ હર એક આંખ કો,
 હર એક દીલમેં યાદ સમાઈ ઉસી કી હૈ.

ગઝલે તુલી.

તેરે તુરકા વોં જફૂર થા કે કલીમ ગશ સરે તુર થા
 કાસે લાનખી કાસે હોશથા ન તમીઝસી ન કબર થા
 તેરા મેરે દીલમેં મુકામ થા તેરી મેરી આંખિમેં તુર થા
 તેરી જુસ્તજુ મેં જો મય શીરા ન પતા ચલાકે તુ દુર થા
 મય અઝલસે મરને અલસ્ત થા નશાએ શરાબમેં ચૂર થા
 મેરી આંખિમેં જો ખુમાર થા મએ વહદહુ કા સુર થા
 તેરે દરપે આકે જો શીર ગયા—ન ઠીકાના ઉરકા કહી રહા

તુને ઉરમે ખુલ્લી મીટા દીયા ઝરા દીલમે જુસ્કે ઝુરર થા
 મમ યુનાહગાર ઝુરર થા મગર ધત્તી મુજકો ખગર નથી
 તુ રહીમા થા તુ કરીમ થા તેરા નામ રખમે ગદુર થા
 હય દુઆએ “તુતીએ” ચશમે નમ તેરી રાહસે ન હટે કદમ
 તેરી હમ્દ કરતા રહે રકમ કે અઝબસે શાક વફૂર થા

ગઝલે ઝામીન.

આકે ધસ દુન્યામે ચારો દાગે હસરત લે ચલે
 દાગ દીલ્લપર લે ચલે ક્યા યાદે સોહગત લે ચલે
 હમ મેહગત કરકે તુમસે જા'પે આફત લે ચલે
 દે ચુક દીલ તુમકો-હરદમકી મુસીબત લે ચલે
 ઉસ સનમ કો સાથ અપને અહેલે હીમ્મત લે ચલે
 વાએ કીસ્મત હમ્નો દીલમે અપને હસરત લે ચલે
 રંજે ગમ સોઝે જગર ખેતાખીયે દીલ લે ચલે
 હમ અગલમે અપને ઝેક શેરે ક્યામન લે ચલે
 સર ખઝ જાતે હંચ કુએ ચારમે હમ્નો મગર
 સરકો અપને દોશ પર જુરકો હો તાહત લે ચલે
 કુચએ જાનામે જખ આએ હુએ ખામારે ધશક
 જાકે હમ દાશલ-શીશમે રંજે કુદરત લે ચલે
 કુચએ જાનામે “ઝામીન” જે ગયા-મારા ગયા
 શુક હય તુમ જાનકો અપને દે સલામત લે ચલે.

ૐ તમામ શુદ્ધ ૐ

